

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/368/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712201274
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1712201274.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, proti odporcovi: X. U., B.: B. XXX, X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, zastúpeného HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, o zaplatenie 3.637,63 eura s príslušenstvom, na odvolania navrhovateľa i vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č.k. 8C/77/2012-43, zo dňa 17.10.2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania **z a m i e t a** .

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **m e n í** tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania 20,11 eura titulom trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie, odporcovi nepriznal náhradu trov konania a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 166,52 eura na účet jeho právneho zástupcu.

V odôvodnení uviedol, že vzhľadom ku späťvzatiu návrhu v celom rozsahu konanie v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu bez uvedenia dôvodu procesne zaviniel zastavenie konania, súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli. V súvislosti s náhradou trov konania vedľajšieho účastníka uviedol, že uplatnené prevzatie a príprava zastúpenia nie je preukázaným úkonom právnej služby, nakoľko právny zástupca vedľajšieho účastníka okrem spisovej značky nemal vedomosť o predmetnej veci, keď v rámci písomného podania sa k nej vôbec nevyjadril. Súd prvého stupňa preto vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu za prevzatie a prípravu zastúpenia, keď trovy uplatnené za uvedený úkon vyhodnotil ako trovy, ktoré neboli účelne vynaložené. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za vyjadrenie z 13.4.2012 v celkovej výške 166,52 eura.

Proti uzneseniu v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal odvolanie navrhovateľ a žiadal uznesenie v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Mal za to, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnou pomoc pri konaniach v spotrebiteľských veciach. Do množstva konaní však vstupuje bez ohľadu na stav

konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá vedľajší účastník žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Trovy konania vedľajšieho účastníka potom nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Navrhovateľ teda považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Proti uzneseniu v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal odvolanie vedľajší účastník (v rozsahu nepriznanej časti) a žiadal uznesenie v napadnutej časti zmeniť a priznať mu náhradu trov konania vo výške 333,02 eura. Uviedol, že právny zástupca vedľajšieho účastníka právnu vec riadne prevzal a s vedľajším účastníkom na prvej porade prerokoval postup v konaní. Niet preto dôvodu pre nepriznanie náhrady trov konania za prevzatie a prípravu zastúpenia.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že do konania vstúpil oznámením, ktorým zároveň vzniesol námietku premlčania, obsahujúcim relevantnú právnu argumentáciu vedľajšieho účastníka, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu. Mal za to, že neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi; rovnako neexistuje dôvod na aplikáciu § 150 O.s.p. Pre prípad, že sa odvolací súd stotožní s názorom navrhovateľa žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Cieľom prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom EÚ podľa čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ (pôvodne čl. 234 zmluvy o založení Európskeho spoločenstva) je zabezpečiť jednotný výklad a aplikáciu komunitárneho práva, a nie riešenie konkrétnych sporov, ktoré sú v kompetencii vnútroštátnych súdov a ani posudzovanie súladu vnútroštátneho práva s právom komunitárnym. Posúdenie otázky vedľajšieho účastníka týkajúcej sa výkladu vnútroštátneho práva v súvislosti s priznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi však nie je súčasťou výkladu a aplikácie komunitárneho práva, ale práva vnútroštátneho. Zákonné predpoklady pre priznanie náhrady trov konania a účelnosť, resp. neúčelnosť vynaložených trov konania, posudzuje teda výlučne vnútroštátny súd konajúci v prejednávanej veci.

Na uvedenom základe odvolací súd nerozhodol, že požiada Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke a preto návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. zamietol.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie a prejednal odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V predmetnej veci vzal navrhovateľ podaním doručeným dňa 31.8.2012 návrh späť; dôvod späťvzatia neuviedol. Na uvedenom základe nebolo možné skonštatovať také správanie sa odporcu, pre ktoré by bol vzatý späť dôvodne podaný návrh, čo by odôvodňovalo pre rozhodnutie o náhrade trov konania aplikáciu § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. Zastavenie konania tak späťvzatím návrhu procesne zavinil navrhovateľ, ktorý by bol povinný v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. nahradiť trovy konania odporcovi i vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu, ako správne uviedol súd prvého stupňa.

Nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 veta prvá O.s.p.), je oprávnený dať sa zastupovať advokátom a uplatniť si v rámci náhrady trov konania i náhradu trov právneho zastúpenia. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania však súd musí

vždy skúmať, či uplatnené trovy boli skutočne vynaložené a ak áno, či boli účelné, t.j. či vychádzajú zo zákonných dôvodov, tieto neprekračujú a sledujú naplnenie cieľa, t.j. dosiahnutie úspechu v konaní; účelnosť uplatnených trov konania je súd povinný posudzovať pri každom uplatnenom úkone právnej služby samostatne. Nepriznaním náhrady trov konania, ktoré neboli účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, sa nepopiera rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní a nedochádza k odňatiu procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom.

Aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

Z uvedeného je zjavné, že aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. prichádza do úvahy až pri naplnení všetkých predpokladov pre priznanie náhrady trov konania, t.j. pri preukázaní skutočného vynaloženia uplatnených trov konania a ich účelnosti.

V predmetnej veci vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným dňa 18.4.2012 oznámil svoj vstup do konania, požiadal o doručenie návrhu na začatie konania, vo všeobecnosti vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania. Nie je potom zjavné, ako právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal uplatnené prevzatie a prípravu zastúpenia, keď ani právny zástupca a ani samotný vedľajší účastník nemali žiadnu vedomosť o predmete a štádiu konania, do ktorého vedľajší účastník vstúpil; k prevzatiu a príprave zastúpenia preto reálne nemohlo dôjsť. Bez ďalšieho nemožno dospieť ani k záveru, že navrhovateľ vzal návrh späť na základe vstupu vedľajšieho účastníka do konania či na základe vznesenej námietky premlčania, nakoľko späťvzatie návrhu je dispozičným právom navrhovateľa; v predmetnej veci ku späťvzatiu návrhu došlo bez uvedenia dôvodu. Na tomto základe uplatnené trovy právneho zastúpenia za vyjadrenie vedľajšieho účastníka so všeobecne vznesenou námietkou premlčania nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva; vyjadrenie nepredstavuje úkon právnej služby, ktorého vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa. Vzhľadom k týmto skutočnostiam (nepreukázanie a neúčelnosť uplatnených trov konania v predmetnej veci) nie sú dôvodné poukazy na iné rozhodnutia krajských súdov (ktorými nie je odvolací súd viazaný).

Odvolací súd na uvedenom základe uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal uplatnenú náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,11 eura (odmena s DPH za podané odvolanie 10,96 eura a režijný paušál s DPH 9,16 eura), ktorá je v súlade s § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.